

CULTURA

El llogaret sant

Un nou mapa arqueològic de Jerusalem presenta la ciutat santa com un petit llogaret. Fa 3.000 anys hi vivien majoritàriament esclavistes.

© Der Spiegel

David, el rei fundador escollit de la Bíblia, no només era un talentós ballarí que tocava tan bé l'arpa que era capaç de provocar depressions als enemics; també sabia lluitar. L'any 998 aC, segons l'Antic Testament, va conquerir Jerusalem, va portar-hi l'Arca de l'Aliança i va establir-hi el seu govern.

El profeta Samuel narrà la conquesta de la "ciutat de Sió". Malauradament, la seva narració contenia algunes paraules incomprensibles. Segons la versió de Martí Luter, l'exèrcit va trepar pels "canelons". Altres traductors parlaven d'un "túnel", probablement un conducte d'aigua soterrani a través del qual arribaren a l'altra banda.

Klaus Bieberstein, expert en l'Antic Testament de la Universitat de Bamberg (Alemanya), ara proposa una tercera variant: David va poder accedir-hi fàcilment, ja que no hi havia cap muralla. Només era un llogaret, "de poc més d'una hectàrea i amb poc més de 200 habitants".

Aquest descobriment és el resultat d'un treball de camp exhaustiu. Bieberstein ha analitzat tots els informes d'excavació de la ciutat santa dels darrers 180 anys; una pila de papers. Considera

que Jerusalem, el bressol de les religions mono-teistes, "és una de les ciutats més documentades del món".

Al turó sud-oriental, la part més antiga, ja no hi queda gairebé cap pedra original en peu. Aquí hi va excavar la britànica Kathleen Kenyon als anys 60 tot buscant el palau fortificat de David. Després, hi anaren investigadors com Nahman Avigad o Yigal Shiloh, Ronny Reich i per últim l'arqueòloga Elit Mazar (qui va ser patrocinada per una organització de colons israelians).

Bieberstein ara posa en dubte les florides interpretacions d'aquestes ruïnes

Afirma que les excavacions es devien a "interessos bíblics" i, després de la guerra dels Sis Dies, també a "motius polítics". Es van treure moltes troballes de la màniga i van considerar quatre pedres com a palaus.

Hi descrivien constantment la Jerusalem de l'Edat de Ferro (1130 fins al 925 aC) com una gran i meravellosa urbs, però en realitat es tractava d'un nucli diminut.

Bieberstein fa ara una crida a "revisar de nou els fonaments" de les teories antigues, les quals descrivien la ciutat de David, rei fundador dels hebreus, com una metròpolis de 2.000 habitants.

Bieberstein considera que Jerusalem, el bressol de les religions monoteistes, "és una de les ciutats més documentades del món".

de llarg amb una sola tomba, així com un recinte pobrament pavimentat sobre un turó. Es tractava sense dubte de la residència d'Abdi Chepa.

David, qui probablement era més el cabdill d'un grup de lladres que un rei, va prendre vora l'any 1.000 aC un "llogaret petit i indefens" amb poc més de 100 cabanes de pedra i fang. Dit d'una altra manera: un cabdill li arrabassà a un altre la seva base d'operacions de pacotilla.

L'època següent poc tenia a veure amb l'esplendor de què parlava la Bíblia, referint-se a la ciutat santa. El savi rei Salomó, fill de David, suposadament amplia l'assentament cap al nord entre els anys 970 i 930 abans de Crist. Des del

turó sud-oriental fins al mont Moria, a aproximadament 500 metres, devia haver-hi un mar d'habitatges. Segons Bieberstein, "aquell perímetre en realitat estava deshabitat. No hi havia ni una sola cabana".

Fins i tot l'obra major de Salomó, la construcció del temple, resta en dubte. El segon Llibre de les Cròniques deia que 153.600 obrers construïren una nova acrópolis al mont Moria sota les seves ordres. Al cim, hi edificaren un palau i un santuari a Jahvè amb fusta de xiprer, adornat amb "600 quintars" d'or.

On son les ruïnes, però? Del temple original no n'hi queda ni rastre. ●

Traducció de Xavier Moreno

Segons Bieberstein, Jerusalem va ser fundada l'any 1.800 abans de Crist. Era un petit nucli murat amb un bon subministrament d'aigua i cases per a 1.000 habitants aproximadament. No obstant això, tot va canviar dràsticament. El mur va caure amb els anys i la població va abandonar la ciutat.

Al cap de quatre-cents anys, l'aspecte de la ciutat era bastant depriment. En la correspondència diplomàtica del faraó Amenofis III i el seu fill Akhenaton amb els prínceps vassalls de Canaan, es mencionava Abdi Chepa. Era el governador d'"u-ru-sa-lim" i vivia de la caça d'esclaus, els quals enviava a Egipte com a tribut. En una sol·licitud demanava al faraó que li portés 50 soldats perquè el seu domini estava en perill.

Aquest petit nombre de soldats mostra que Chepa era només un petit cap local. Gairebé no queden restes a Jerusalem d'aquest període. Tot i les excavacions exhaustives, els investigadors només van trobar un mur de 2,4 metres

Vicent Andrés Estellés

OBRA COMPLETA

III

Nova edició, revisada

Vicent Andrés Estellés

A mi accada un dicter
Colquen les grans anells d'algia festa
Romana
Homenaje al lici a Lluís Alàs
Epirota
Etiol
Rosa de nit
Quedreu per a mi
Per a tota la mort
L'amor de tota la vida
L'ofici de demà
El gran foc dels garbans

34

OBRA COMPLETA
Vicent Andrés Estellés
Volum III

NOVETATS 3i4
Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a
Facebook i **Twitter**

Visita la nostra botiga virtual
en www.tresiquatre.com